

Основи християнської віри

ВСТУП

Важливість предмету у житті кожної людини.

Один філософ говорив, що усі народи мають Бога. Немає такої спільноти людей, яка б була цілком незалежною, усі покладають надію на якесь вище буття, що керує життям сотворінь на землі. Елліністи твердо вірили, що їхній світ повний богів і такою божественною горою вони зробили Оліп. Для них життя держави, суспільства було тісно пов'язане із життям богів, вони досліджували їх, жили за їхніми законами. Для шумерців, які проживали 3000 років до Христа головним божеством був бог Мардук, який також керував і робив нібито свій вплив на їхнє життя. Навіть ті люди, які проживали у джунглях, на маленьких островах - всі вони мали бога чи богів, які для них були найважливішими. Слухання богів, виконання їхніх законів робилося завжди дуже скорпулятивно і непомильно.

Будь-який непослух з боку людини щодо бога вважався великим прогрішенням, яке потрібно було відпокутувати. Однак мало-коли можна було зустріти такий народ, який б вірив в одного Бога, який немає ні початку, ні кінця. Саме такий народ проживав у Палестині, Бог якого був Богом єдиним, що за добро нагороджував, а за зло карав. Якраз цей Бог є названий Всевишнім, Творцем всього, що існує. Це є наш Бог, це є Той, що заради нас прийшов 2000 років тому в особі Сина Ісуса Христа на землю, щоб всі ми зрозуміли Його важливість у нашому житті. Життя наше повинне бути життям Божим. Усе, що виконуємо або до чого прямуємо на цій землі повинне пов'язувати нас із єдиною метою - живучи тим життям, яке показав нам Христос, прокласти собі дорогу до життя вічного.

Перед нами стоїть велике завдання - виховавши себе в тій великій любові до Бога, до непохитного виконання Його установ, до любові ближнього, а зокрема свого народу, навчити тих, які є майбутнім жити по-християнськи, бути наслідниками Неба, даруючи свою чисту любов усьому, що нас оточує. Присутність Бога в житті нашого народу є також важливою. Це добре відчув під час хрещення Русі-України на собі наш святий князь Володимир Великий, коли побачив, що Бог, який є Богом єдиним єднає серця усіх людей в якусь особливу спільноту, де панує жертвовність, взаємодопомога, пошана Божих законів і законів держави. Людина, яка розуміє, що нею опікується Бог, який любить її і бажає спасти всяку людську душу, прагне служити своєму ближньому, хоче допомогти йому, бо знає, що і той чоловік, який сьогодні є невідомий для неї, який живе зовсім у іншому стані, в іншій державі, чи то області країни має у своєму серці Бога, що той Бог замешкав в особливій тайні ще під час хрещення в усіх людських душах.

Бажаючи виховувати цвіт нації, не забуваймо про важливість Бога у тому вихованні, завжди починаймо всяку справу із Нього. Будучи сумівським виховником прагнімо перші пізнати те, яку важливість має Божа присутність у житті людини, як вона змінює кожного, хто запізнав Христа, хто бажає, щоб його ідеал жив у моїй душі. Навчимося жити по-християнськи, щоб вчити інших наслідувати Христа. Ми маємо бути в цьому прикладом.

*Матеріал підготував брат Степан Сус,
семінарист Львівської Духовної Семінарії Святого Духа.*